

Protestantse Gemeente Bilthoven

Bilthoven, 1 mei 2020

Broeders en zusters van de Centrumkerk,

Het is bijna 5 mei, dit jaar vieren we 75 jaar bevrijding. In de oecumenische dienst op 3 mei wordt hier ruim aandacht aan besteed. Maar hoe vrij zijn we in deze pandemie? We zijn gebonden aan huis en wachten op betere tijden. Soms alleen en op afstand van je dierbaren en vrienden. Wanneer is het over en wanneer zijn we ook hiervan bevrijd? We kunnen bidden en hopen dat het niet te lang duurt en vertrouwen hebben dat het goed komt. Laat deze nieuwsbrief een lichtpuntje zijn in verbondenheid met elkaar.

Online lezing over Bonhoeffer door ds. Gijsbert van Beusekom

Nu het ernaar uitziet dat we langere tijd niet meer samen kunnen komen in de kerk, wordt het tijd om te gaan experimenteren met andere manieren om elkaar te inspireren, zoals een digitale lezing en een digitale discussie. De lezing over Bonhoeffer die ds. Gijsbert van Beusekom oorspronkelijk op 16 maart zou houden, is vanaf vrijdag 8 mei te vinden op de kerkomroep. (op de website van de Centrumkerk de knop meekijken en -luisteren kiezen, vervolgens Centrumkerk Bilthoven zoeken, omlaag scrollen, de juiste datum aanklikken). U kunt de lezing bekijken en beluisteren wanneer u dat het beste uitkomt. Maandagavond 11 mei vanaf 20.30 uur willen we gaan proberen of we met behulp van Zoom met een groepje een goed gesprek kunnen voeren over de lezing. U kunt zich daarvoor opgeven bij inspireren@pgbilthoven.nl of u kunt spontaan meedoen. Aan het eind van de lezing wordt de link getoond met een korte handleiding. U kunt uw vragen en opmerkingen ook mailen, als u dat prettiger vindt, naar inspireren@pgbilthoven.nl. Als u dat vóór maandagavond 20.00 uur doet, worden uw vragen en opmerkingen meegenomen in het groeps gesprek. Het is de bedoeling ook de hele discussie op kerkomroep te zetten. Daar hebben we dan wel de toestemming van alle deelnemers voor nodig. Mail ons even als u niet in beeld wilt komen. Het zal even wennen zijn en het vergt vast nog wel enige oefening voordat zo'n digitaal groeps gesprek een beetje soepeltjes verloopt, maar het leek ons de moeite waard om uit te zoeken of dit een prettige methode kan zijn om elkaar toch te ontmoeten als dat niet op de gewone manier kan. U bent van harte uitgenodigd om met ons mee te experimenteren! De lezing gaat over de geestelijke en tegelijk praktische strijd van Bonhoeffer tegen het

nationaalsocialisme van Hitler. In het kader van de viering van 75 jaar bevrijding heeft PKN ervoor gekozen om de aandacht te vestigen op het leven van Dietrich Bonhoeffer. Vanaf het begin van de nationaalsocialistische beweging doorzag hij het goddeloze denken daarin, ook al werd het in het begin nog religieus gecamoufleerd. Hij heeft geprobeerd de kerk tot een krachtig verzet te bewegen. Al vroeg doorzag hij ook de desastreuze betekenis die het voor de Joden zou hebben. Zijn strijd – die hij met de dood heeft moeten bekopen - voor een kerk die de ware vrijheid zoekt in het geloof in Christus en deze vrijheid van betekenis wil laten zijn voor heel de maatschappij, daarover gaat onze eerste digitale lezing. In de dagkapel ligt volgende week een stapeltje boekjes over Bonhoeffer, die vrij meegenomen kunnen worden. Hartelijke groet van de Commissie Inspireren

Dagkapel

De dagkapel is open van maandag tot en met zaterdag van 10.00 uur tot 15.00 uur. Als u wilt kunt u daar een moment van bezinning hebben en een kaarsje aansteken. Let ook hier op de richtlijnen van het RIVM. Als er iemand binnen is, wacht dan buiten en houdt 1,5 meter afstand van elkaar.

Fairtrade week

Van 2 mei tot 9 mei is het fairtrade week. Dit is een campagne week om juist nu extra aandacht te vragen voor fairtrade aankopen in de supermarkt of in de wereld winkel. De wereldwinkel is beperkt open n.l. van dinsdagmiddag tot vrijdag 13.30 uur tot 17.30 uur en zaterdagmiddag van 13.30 uur tot 17.00 uur. Elke aankoop telt !

Een verpleeghuis in coronatijd

Al zes weken mag er geen bezoek komen bij bewoners van verpleeg- en verzorgingshuizen! Het is een maatregel van de overheid om kwetsbare ouderen te beschermen. Tegelijkertijd zijn er de laatste weken verhalen over verpleeghuizen waar veel bewoners ziek zijn en overlijden. Voor familie en vrienden én voor bewoners en medewerkers is dit een angstige en eenzame tijd. En die tijd gaat nog langer duren. Hoe gaat iedereen daar mee om? Vanuit verschillende perspectieven wil ik daar iets over proberen te vertellen. Voor de bewoners van verpleeghuizen is het zeer verschillend. Dat klinkt misschien gek; je zou denken dat iedereen familie en vrienden erg mist, maar dat geldt niet voor iedereen. Bewoners met een heldere geest lijden er vaak wel onder, ook al begrijpen ze dat het nodig is. Ze missen hun familie, hun kennissen. Ze bellen met hun familie, soms bellen ze met een beeldscherm en dat helpt een beetje. Wat ik van hen hoor, is dat ze het vaak wel begrijpen, maar vinden dat het wel heel lang duurt. Het zou kunnen zijn dat ze in deze periode misschien gaan overlijden aan corona of aan iets anders en dat ze dan de laatste weken van hun leven hun familie niet hebben kunnen zien. Dat ze hun kleinkinderen of achterkleinkinderen nu niet zien opgroeien, weinig buiten komen, bijna niet aan activiteiten kunnen meedoen. Een ander deel van de bewoners begrijpt er niet veel van. Vooral mensen met dementie voelen wel aan dat er iets anders is dan anders, maar een groot deel kan niet snappen wat er aan de hand is, laat staan waarom er niemand komt. Een deel mist bezoek overigens niet: zij leven in de veronderstelling dat hun man, hun dochter vanochtend nog is geweest. Zij lijken niet te lijden aan het gemis van familie. Dat brengt me bij de familieleden: zij lijden er erg onder dat ze hun partner, ouder, grootouders niet kunnen bezoeken. Ondanks beeldbellen, zwaaien, kaartjes sturen, doet het gemis aan contact pijn: elkaar zien, aanraken, dichtbij hebben. Ze zijn vaak ook bang voor verslechtering van de gezondheid en van het geheugen

van hun familielid in de tussentijd. Het voelt ook niet eerlijk: medewerkers komen wel bij de bewoners, dat is toch ook een risico. Kan ik niet toch even in de tuin, in de hal mijn moeder zien en aanraken? Alle medewerkers van verpleeghuizen herkennen de wens van familie en het lijden van sommige bewoners. Het lijkt ook oneerlijk, wij wel en familie niet. Ze doen hun uiterste best om elke dag goede zorg te geven, de sfeer gezellig te maken en voor afleiding te zorgen. Tegelijkertijd zijn ook medewerkers bang voor zichzelf, hun gezin, de bewoners. Wat als ik zonder het te weten ziek zou zijn en het zou overbrengen? Iedereen is daarom heel zorgvuldig in de omgang met de bewoners: niet dichtbij komen als het niet hoeft, voortdurend handen wassen en desinfecteren. Contact is wel nodig als je voor iemand zorgt. Wassen, aankleden, wonden verzorgen kun je niet vanaf anderhalve meter doen. Als geestelijk verzorger ben ik blijven werken, bij mensen op bezoek gegaan, op afstand, zonder een hand te geven. Om hen te steunen in deze stille en vreemde tijd. Soms was dat in de vorm van een gesprek, soms door met iemand even naar buiten te gaan en te genieten van het mooie weer. De gespreksgroepen en kerkdiensten In De Biltse Hof en in de Rinnebeek zijn in een aangepaste vorm doorgegaan: groepjes van maximaal vijf mensen, in een grote ruimte, anderhalve meter afstand van elkaar. Zo hebben we ook meerdere keren Pasen gevierd, steeds in een klein groepje. Anders dan anders, maar minstens zo indrukwekkend en doorleefd. Eén mevrouw zei na de dienst: “ik weet niet wat het is, maar ik heb het nog nooit zo diep ervaren als vandaag”. Gelukkig is er bij onze instellingen geen grote groep bewoners besmet geraakt. Ondanks alle voorzichtigheid en hygiëne zou dat kunnen, kan het misschien nog steeds. Het zijn grote ethische vraagstukken waar de hele maatschappij mee worstelt: is het gemis aan bezoek het waard om langer te leven als je toch al zo oud bent; is het in de laatste maanden of jaren van een leven niet juist veel belangrijker om elkaar te kunnen zien en aanraken; is het beschermen van zoveel mogelijk mensen de eenzaamheid van een oudere waard??? Het zijn vragen waar geen makkelijk antwoord op bestaat. De keuze van de een raakt de gezondheid van de ander. We zijn allemaal aan het zoeken naar alternatieven om elkaar toch te zien en in afwachting van een versoepeling van de maatregelen zodra het weer veilig kan. We hopen en bidden dat die tijd snel komt. En ondertussen: blij verbonden in liefde en houd moed.

Louise Blok, geestelijk verzorger De Bilthuysen

Collectes

Diaconie en kerkrentmeesters vragen u om ruimhartig te geven.

- Diaconie: NL93 INGB 0000 3808 17 t.n.v. DIAKONIE PROT GEM BILTHOVEN.
- Kerk (Kerkrentmeesters) NL21 RABO 0373 7164 27 t.n.v. CVK Protestantse Gemeente Bilthoven – actierekening

Zeg gedag en zwaai even

Beste gemeenteleden. Momenteel verblijven wij op Terschelling. (wel met kerk, maar uiteraard zonder diensten).

De Sint Janskerk hier geeft een mooi beeld van het verleden en heden. Vriendelijke groet, Els & JanKees Verlare

75 jaar bevrijding gedenken

Gedenken is een typisch bijbels woord. Je zou de bijbel kunnen zien als een grote oproep om niet te vergeten Gods grote daden uit het verleden. Zo krijgt het volk Israël in het Bijbelboek Exodus de opdracht om ieder jaar met Pasen de bevrijding uit Egypte te gedenken. “Slaven

waren wij bij Farao in Egypte en God heeft ons met sterke hand uit Egypte gevoerd! Die dag moet voortaan een gedenkdag zijn, die je moet vieren als een feest ter ere van de Heer". Opdat zij niet zouden vergeten. Wat wij christenen het avondmaal noemen, gaat terug op diezelfde bevrijding uit Egypte. Jezus viert op de avond voor zijn dood met zijn leerlingen de het joodse paasfeest. Als hij brood breekt en wijn uitgiet klinkt het: "Doet dit tot mijn gedachtenis...". Bevrijding van zonde en schuld. Opdat wij niet zouden vergeten. Gedenken is in de bijbel nooit alleen maar iets uit het verleden. Het gebeurt altijd met het oog op het heden en op de toekomst. Opdat wij en de generaties die komen Gods bevrijdend handelen ook zullen ervaren. Velen hebben Gods bevrijdend handelen ook ervaren in de oorlogsjaren. Ze hebben er de kracht aan ontleent om zich te verzetten tegen de bezetter en op te komen voor recht en gerechtigheid. Sommigen hebben daarvoor de hoogste prijs betaald. Op 4 mei gedenken wij hen, alle slachtoffers die gevallen zijn voor onze vrijheid opdat wij niet vergeten. Op 5 mei vieren we de vrijheid die we in het hier en nu mogen genieten en proberen we die ook voor de toekomstige generaties veilig te stellen. In ons Liedboek staat een lied (709) geschreven speciaal voor Bevrijdingsdag. Het is geïnspireerd op de preek die ds. Miskotte uitsprak op 9 mei 1945 in de Nieuwe kerk te Amsterdam. Het thema "Gods vijanden vergaan" is een oproep om alert te blijven op alles wat onze vrijheid bedreigt, zoals eertijds het nationaal socialisme.

Ds. Harold Oechies

1. Nooit lichter ving de lente aan
dan toen uw hand ons volk bevrijdde.
Hoe hebben w'in dat schoon getijde
verheugd maar huiverend verstaan:
Gods vijanden vergaan.
2. De winter leek voorgoed voorbij
en voor ons lag de volle zomer;
de macht was eindlijk aan de dromer,
de nieuwe mens, zo droomden wij,
verbrak de slavernij.
3. Maar winters werd het in dit land;
't is kil rondom en in ons midden,
in onze mond verstart het bidden,
doodskou gaat uit van onze hand
naar mens en dier en plant.
4. God, wat zijn wij dwaas geweest,
dat w'aan de vrijheid zo gewenden,
dat wij de vijand niet herkenden,
in opstand tegen U, het meest
in eigen hart en geest.
5. Vergeef het ons, raak ons weer aan
met levensadem, lente-tijding,
en doe met krachten ter bevrijding
ons hier in Christus' vrijheid staan.
God, laat ons niet vergaan.

Ad den Besten

Hartelijke groet,
Predikanten en ambtsdragers van de kerkenraad